

Sportverzamelingen - Sportief Erfgoed Gerard van den Houten

Sportcollecties en –verzamelingen van particulieren, sportbonden, bibliotheken, musea, universiteiten, sportverenigingen, belangenverenigingen en stichtingen en wat al niet meer vormen tezamen het sportieve erfgoed van Nederland. In deze nieuwe serie wordt het sportief erfgoed bezocht en beschreven. Tips en/of aanmeldingen voor deze serie? Mail naar Gerard@woodsport.nl

Deel 1: Olympische Spelen Amsterdam 1928 – Jaco Treurniet

Aan de rand van Hierden (Gelderland) is een zeldzame Olympische collectie te vinden. Beheerder en trotse eigenaar is de zeventigjarige Jaco Treurniet. Als verzamelaar van ‘Olympische Spelen’ bevindt Jaco Treurniet zich binnen Nederland in goed gezelschap. Hij onderscheidt zich echter duidelijk door zijn specialisatie: de Spelen van 1928 te Amsterdam.

De verzameldrift zit Jaco Treurniet in het bloed. Rond zijn zestiende kocht hij met het geld van zijn eerste baan-tje zijn eerste sportboeken. In korte tijd volgden vele titels en na enkele jaren kreeg de collectie een zodanige omvang dat specialisatie binnen het brede verzamelgebied ‘sport’ een noodzakelijke, doch verstandige keuze bleek. In 1976 werd de algemene collectie grotendeels van de hand gedaan en richtte Jaco Treurniet zich op de Spelen van 1928 te Amsterdam. Maar dan ook werkelijk alles over dit evenement. Naast een ± 300 delige boekencollectie als basis worden onder meer entreebewijzen, artikelen, gedenkorden, foto's, medailles, speldjes, tijdschriften, muziekstukken en insignes keurig tentoongesteld in glazen vitrines. In totaal omvat de Amsterdam-collectie rond de 1300 items. Voor al dit moois is een aparte kamer ingericht, die met recht een

schatkamer van het Nederlands sportief erfgoed genoemd mag worden. Slechts een paar items bevinden zich buiten dit vertrek. Een deelnemers- en officialdiploma en enkele affiches hangen elders in huize Treurniet netjes ingelijst als kunst aan de muur.

Uitbreiding van de collectie vindt tegenwoordig voornamelijk plaats via (internationale) verzamelbeurzen. Binnen dit netwerk van verzamelaars is - de collectie van - Jaco Treurniet alom bekend, hetgeen met regelmaat een nieuw item oplevert. Via deze contacten is Jaco Treurniet toevalligerwijs in het bezit gekomen van een deelnemersmedaille, waarvan de oorspronkelijke eigenaar tot op heden nog niet met zekerheid is vastgesteld.

Hoe omvangrijker en waardevoller deze uit de hand gelopen hobby wordt, hoe belangrijker voor Jaco Treurniet de toekomst van deze verzameling. Op enig moment zal de collectie een andere plaats en eigenaar dienen te krijgen. Het Olympisch Museum van het IOC te Lausanne heeft diverse malen interes-

se getoond. Jaco Treurniet maakt echter geen geheim van een sterke, en niet meer dan logische, voorkeur voor het Olympisch Stadion van Amsterdam. Uit de lopende onderhandelingen met het Olympisch Stadion moet echter nog blijken of dit voor Nederland uniek stukje sportgeschiedenis een structurele inbedding zal krijgen in het sportieve erfgoed. Pluspunt voor de toekomstige eigenaar is dat Jaco Treurniet alle items digitaal heeft beschreven en ontsloten in een speciaal ontworpen computerprogramma. Zoeken, sorteren en tonen op auteur, omschrijving, jaartal of soort item is met een paar drukken op het toetsenbord vlotjes gerealiseerd.

Ter afsluiting van het bezoek wil Jaco Treurniet (startende) verzamelaars het advies meegeven om zich te specialiseren. Kies één onderwerp, bijvoorbeeld een tak van sport. En nog beter, kies hier binnen voor één verzamelvorm (bijvoorbeeld foto's, postzegels, ansichtkaarten of boeken). Een op deze wijze opgebouwde collectie vormt al snel een waardige aanvulling op het Nederlandse sportieve erfgoed. Iets waar de collectie van Jaco Treurniet al in ruime mate aan voldoet.

AJAX-TORINO

Pieter Tammens

Kaartjes voor de wedstrijden van Ajax haalde ik nog gewoon zonder Clubcard bij de plaatselijke slijter. Lekker dichtbij en ik had daarvoor gegarandeerd mijn toegangsbewijzen. Met dank aan de illustere "Staaftgooyer" werden de eerste drie "thuis" wedstrijden in de UEFA cup van seizoen 1991-1992 in Duitsland gespeeld. Pas in de kwartfinale tegen AA Gent stond ik voor het eerst in het Olympisch Stadion op de staantribune achter één van de doelen onder het scorebord.

Groot was mijn frustratie dat er op het aanplakbiljet voor de finale tegen Torino overduidelijk het woord "uitverkocht" stond. Ik besloot mijn ongenoegen bij de man van de slijterij te uiten, maar bij binnenkomst begon

hij al te glimlachen. "Ja, ik heb maar twee kaartjes; drie keer raden voor wie ik die heb bewaard."

Die dertiende mei leek alles erop dat het een gedenkwaardige Europacupfinale zou worden. Het leek in niets op de gespannen sfeer die er heerste bij een bezoek van Feyenoord. Al vroeg beklommen we de trappen van het Olympisch Stadion. De zon stond hoog en het was er goed toeven.

Sommige Ajacieden hadden behoorlijk aan Bacchus geofferd. Eén van de supporters zou niets van de wedstrijd zien. De man viel in slaap op het moment dat het eerste Bengaals vuur aanging en pas pal na het eindsignaal opende hij zijn ogen weer. Het leek hem niet te deren. Geen seconde voetbal gezien, maar lol voor tien.

Het werd 0-0, maar alles behalve een bloedeloze. Scifo werd de hele wedstrijd uitgefloten en heel Amsterdam hield de adem in toen de bal van Sordo tergend langzaam achter Menzo daalde en godzijdank op de lat uit-eenspatte. Toen wist ik het zeker: deze prijs is binnen. Wat schaamde ik me dat ik eerder dat seizoen "Van Gaal Oprotten" had meege-scandeerd.

We zagen niets van de huldiging in het stadion. Wij waren veel te druk met juichen, omhelzen en zingen. Daarbij werd ons het zicht ontnomen door tientallen kaarsen met Bengaals vuur. Dat zou wel goed komen op het Leidseplein. Onderweg daarheen kon ik me onmogelijk voorstellen dat Ajax binnen afzienbare tijd nog een keer zo'n grote prijs zou pakken....